

Reformationens kirkerum

Med Reformationen i 1536 overtog den protestantiske kirke simpelthen de katolske kirker, men nu fik kirkerummet en ny status, idet det blev en slags skolestue, hvor menigheden skulle høre Guds ord og lære af det. Prædikestole blev obligatorisk inventar i kirkerne, ofte højt placeret i skibets østlige del nær et sydvendt vindue og med en baldakin eller lydhimmel over. Der blev sat bænke ind, så menigheden kunne sidde ned og lytte til prædikenerne, som nu altid blev holdt på dansk og som kunne være timelange.

Moderne kirker

I slutningen af 1800 tallet og i første halvdel af 1900 tallet blev der bygget en del nye kirker rundt omkring på landet og i byen. De fleste af disse kirker blev bygget ud fra den gamle tradition for, hvordan en kirke skulle se ud.

Stenderup kirke ved Krogager bygget 1909 i romansk inspireret stil.

Kirkecentre og fællesskab

Fra omkring 1960'erne og fremefter begyndte man at bygge kirker, der var

markant anderledes end de traditionelle romanske og gotiske kirker.

I det moderne kirkebyggeri ønskede man nu særligt at betone det kristne fællesskab. I de første kristne menigheder var fællesskabet i menigheden af største betydning, og i deres gudstjenester indgik det fælles måltid (nadværen) på en fremtrædende plads. Denne tanke om alteret som menighedens spisebord, har man i mange nye kirker ønsket at understrege, samtidig med at man får skabt ydre rammer, der skal fremhæve følelsen af fællesskab i menigheden. Derfor står alteret i mange af de nyere kirker længere ude i kirkerummet, ofte uden en altertavle ovenover.

Alter i Sædden kirke, 1978

Menighedens fælles spisebord står nu sådan, at det giver nye muligheder for kirkerummets indretning og brug.

Menigheden sidder ikke længere på rad og række efter hinanden som i en gammeldags skolestue, men i stedet for er bænken placeret i halvcirkler rundt om alterets tre sider, så menigheden kan se hinanden i øjnene.

Nogle steder er der bygget foredragssal eller caferum i forlængelse af kirkerummet, så man ved at slå fløjdøre op kan gøre rummet større og skabe sammenhæng mellem kirkerummet og de øvrige opholdsrum i kirken.

De moderne kirker er mange steder bygget i byer, hvor der er opstået store, nye forstæder. Mens de gamle kirker ofte blev placeret ovenpå gamle helligsteder eller på et centralt og højt beliggende sted i sognet, har man flere steder valgt at placere de moderne kirker tæt på f.eks. indkøbscentre, biblioteker og andre kommunale bygninger, så kirken bliver en central og integreret del af forstadens liv.

Sædden kirke og Hjerting kirke i Esbjerg er eksempler på nye kirker, der er bygget nær et forstadscenter. Mens de gamle kirker er let genkendelige i landskabet, kan de nye kirker nogle gange være svære at genkende som kirker

Sædden kirke fra 1978 er bygget sammen med Sæddingcenteret.

